

ZPĚVAČKA ZUZANA STÍRSKÁ PŘI SVÉM PRVNÍM LÁZEŇSKÉM POBYTU:

Lázně? Příjemní lidé a úžasný relax

Koncem září se ve společenském sále Lázní Aurora představila zpěvačka Zuzana Stírská spolu s částí svého pěveckého sboru Gospel Time. Snad všichni diváci a posluchači, kteří se do sálu vešli, byli nadšení. Po několika týdnech Zuzana Stírská přijela do lázni znovu, tentokrát však relaxovat, a během svého pobytu nám poskytla následující rozhovor.

Od roku 1999 znovu působíte v divadle Semafor, dnes máte svůj vlastní úspěšný pořad Gospel Time Party. Ale vraťme se o několik let zpět. Řada čtenářů Pohody si vás určitě vybaví z vystoupení s Jiřím Suchým, s nímž jste zpívala: „Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko...“ Jak jste se do Semaforu vlastně dostala?

Napsala jsem korespondenční lístek Jiřímu Suchému do divadla, s Jiřím Šlitrem mne pozvali na konkurz a spolu s Lenkou Hartovou a Magdou Křížkovou jsme zůstali. Jenomže hned nastal problém. Divadlo jelo do Plzně, a která z nás pojedla. Házelí jsme si korunou, já vyhrála a Magda začala brečet. Rodiče mi říkali, že mám být velkorysá, což jsem nechápala, a také jsem brečela. Můj první zájezd a já nemám jet a být velkorysá? Proč? Nakonec jsme jely obě.

V Semaforu jste poznala a spolupracovala s celou škálou vynikajících lidí a umělců, přesto jste v roce 1981 odešla do Německa. Proč?

Ta doba nebyla příliš veselá a já měla pocit, že to nikam nevede, přestože jsem studovala zpěv na konzervatoři, chodila se učit k hvězdě Národního divadla Reně Tučkoví a také jsem chtěla studovat klasi-

ku, protože o mně říkali, že mám velký rozsah, že mám koloraturní soprán. Měla jsem dělat přijímačky na AMU, ale řekla jsem si, že mě stejně nevezmou, protože rodiče byli vyloučeni ze strany. Pak jsem získala zahraniční doložku na tři dny a já se rozhodla, že odejdu do Německa.

Bylo to těžké rozhodnutí?

Bylo. A bylo těžké tam zůstat, zejména zpočátku. Chtěla jsem především zpívat, jenomže já dva roky uklízela v různých domácnostech bohatých Američanů. V Německu jsem znala pouze jednoho pražského bubeníka z country kapely, který se tam oficiálně oženil, a on hrál v country kapele Neshvill Playboys v Hannoveru. Začala jsem s nimi zpívat, jenomže oni byli amatéři. Měli svá povolání a já měla vysoké nároky, přesto jsme společně hráli docela dlouho. Časem mne oslovila jistá koncertní agentura, která mne začala zprostředkovávat sólově jako Susanu Prag. Začalo období, kdy jsem hodně dělala s jejich hvězdami music a pop-music, zpívala jsem i s Mikem Oldfieldem, orchestrem Jamese Lasta, skupinou Eruption, hostovala v různých televizních a rozhlasových pořadech.

Studovala jsem, což bylo mé velké přání, hudební vědu a anglistiku na univerzitě v Göttingenu.

Také jste koncertovala na zaoceánských lodích. Který z koncertů vám nejvíce utkvěl v paměti?

Zaoceánské lodě, to byla zvláštní kapitola. Během deseti let jsem necelý rok, přesněji 350 dnů, strávila na moři. Byl to způsob, jak levně zhlédnout svět, a díky lodím jsem navštívila všechny možné kouty světa, kam bych se jinak nedostala. Nejdál jsem byla v Antarktidě. Hrál se samozřejmě na lodi během plavby, ale také právě v Antarktidě, v nějaké polární stanici.

Jaké to je – zpívat na lodi?

Musíte si dávat velký pozor především na první koncert. Víte, že vás čeká třítydenní plavba a několik vystoupení, a když se vám první koncert nepovede, tak příště hosté nepřijdou a vy chodíte na snídani podpalubím, abyste se lidem vyhnul. Mně se to naštěstí nestalo, ale kolega moderátor cosi pokazil a během plavby strašně zhubl, protože se stydlě chodit na jídla, kde všechny potkáváte a oni si na vás ukazují. Když pokazíte koncert na pevnině, jedete domů a děláte jakoby nic. Ale na lodi? To nejde.

Od roku 1981 jste žila v Německu, dařilo se vám.

Počítala jste, že se někdy vrátíte?

V Německu byly české klany, které říkaly, že dění v Čechách je nezajímavé, že oni jsou Němci. Já ten typ nejsem. V Čechách jsem vyrostla, měla jsem tu maminku, bratra, kamarády a občas se mi stýskalo. Také jsem si řekla, že si nevezmu Němce, ale nakonec jsem si jej vzala, máme kupu dětí a jsme spolu šťastní. V březnu 1989 se mi narodila dcera a pak přišla revoluce, což jsem vůbec nečekala. Byla jsem v šoku. Mohla jsem jezdit po celém světě, ale ne do Čech, protože jsem byla odsouzena na dva roky nepodmíněně za nedovolené opuštění republiky. Prvně jsem přijela v prosinci, ale přes Rakousko, protože jako držitelka

azylového pasu jsem nesměla překročit česko-německé hranice. Jela jsem do Prahy přes Linec, bušilo mi srdce a bylo to úžasně.

Ale nezůstala jste.

Žili jsme dál v Německu a v roce 1993 jsem se tam vdala. Bydleli jsme v krásném baráčku v bavorské vesničce, a pak šla dcera k zápisu do školy. U nás jde o slavnostní chvíle, ale tam byly děti v teplácích, škola měla být vícetřídní a třídní učitelka byla místní pekařka. Manžel je z Regensburgu v Bavorsku, já strávila celou dobu v severním Německu, mluvila jsem perfektní němčinou, jenomže jsem přišla pro chleba ke zmiňované pekařce a já jí nerozuměla. Mluvila jejich bavorštinou a já se zhrozila, že tahle paní bude učit moji dceru. Přes noc jsme se rozhodli, že se přestěhujeme do Prahy, a za týden jsme tu bydleli a dcera Viki nastoupila do první třídy.

Uměl váš manžel česky?

Ani slovo, ale začal se učit od dětí. Když šel nakupovat, tak říkal: dvě litry mlíčka, kilo chlebiček, masíčko. I dnes, když přijde návštěva, tak říká: „Chcete bumbat něco“, „hačňte si“.

Takže v Praze jste začínala znovu...

Manžel dostal práci u německé firmy, jenomže ta za tři čtvrtě roku zkrachovala a já byla stále v jiném stavu. Byli jsme na dně a nevěděli, co dál. Tak jsme založili německou jazykovou školu. Já učila grammatiku, kterou jsem uměla lépe, protože já jsem se opravdu musela pravidla naučit, manžel se věnoval konverzaci. Jenomže to nebyl můj svět, šlo o účelové řešení. Jednou jsem si dodala odvahy a znovu zašla za panem Suchým, s nímž jsem jako malá holka vystupovala, do Semaforu a požádala jej, jestli bych si u nich mohla zazpívat. Řekl, že zrovna připravují vánoční program a abych začátkem prosince přišla. Jenomže já znovu přišla do jiného stavu

„Máte skvělý bazén, ráda jezdím na tobogánu kde je na rozdíl od jiných bazénů teplá voda, užívám si protiproudu i dalších vodních atrakcí“, říká Zuzana Stírská.

a přišla jsem až za rok s tím, že pro populaci jsem už udělala dost a nyní budu jen zpívat. Dcera Viki tehdy vyhrála Caruso-show na Primě, pan Suchý to viděl a prý máme přijít obě. Začala tak další éra mé spolupráce se Semaforem.

Již řadu let máte v Semaforem svůj pořad Gospel Time Party. Jak vlastně došlo k založení Gospel Time?

Jednou jsem se pana Suchého zeptala, zda bych si mohla založit svůj sbor, po čemž jsem hrozně toužila. Povolil mi dvánáct lidí, vyhlásila jsem konkurz, a tak vlastně vznikl Gospel Time. V roce 1999 jsme měli premiéru. Časem jsme v Semaforem začali dělat pravidelné pořady Gospel Time Party.

Kolikacenný soubor máte dnes?

Se vším všudy asi pětadvacet, ale většinou vystupujeme v sestavě šest až šestnáct lidí, záleží na požadavku. Snažíme se, aby vystoupení bylo barevné, aby to nebyly jenom gospely. Hrajeme i hodně semaforových písniček, které trochu přetváříme k obrazu svému.

Je problém kočirovat takový sbor?

Někdy to je na nervy, když máte na starost dvacet lidí a k tomu ještě čtyři svoje děti. Většinou jde o amatéry, kteří mají zpívání jako zábavu a mají svá jiná povolání. Přitom se nacházíme na profesionálních akcích a já mám za ně zodpovědnost,

takže vše beru vážně, oni ne. Přitom jsme dělali velmi důležité akce, jako třeba vyhlášení Sportovce roku 2002. Třetí místo předávala Jiřina Bohdalová, druhé místo Karel Gott a my děláli vítěze Aleše Valentu. Přitom nejde pouze o zpívání, ale i o chování kolem. Pořad se natáčel dva dny a já musela své lidi hlídat, aby se někdo neopil, aby tam holky neběhaly s památníčky za mistrem Gottem, aby jiné nepředváděly své vnaďy Bolkovi Polívkovi, no strašný. Kontrolovat, jestli mají před vystoupením vyčištěné boty, jestli jsou učešani, takže vůbec nemáte čas na sebe. Ale jsem na ně pyšná.

Kde a jak zkoušíte?

Máme činžovní dům, takže jsme vyhradili jednu místnost. Zkoušíme většinou v neděli, v zimě od 18 do 21, v létě od 19 do 22 hodin.

Nyní dva měsíce po koncertě, v lázních relaxujete. Jak jste spokojená?

Strašně mne potěšilo, když na mi procedurách sestřičky říkaly, že se jim koncert moc líbil, že jim dodal energii. V životě jsem nebyla v lázních, protože jsem měla představu, že do lázní se jezdí před smrtí. Nyní zde jsem týden, ale řeknu vám, to je tak úžasné... Už druhý den jsem z toho byla pryč, jak se personál hezky chová, usmívá, což v Praze neznám. Rovněž jsem nepokládala za možné, že za šest dnů může

„Snažíme se, aby vystoupení bylo barevné, aby to nebyly jenom gospely. Hrajeme i hodně semaforových písniček, které trochu přetváříme k obrazu svému.“ hodnotí vystoupení Gospel Time Zuzana Stírková.

člověk ztloustnout o čtyři kila, což se mi tady podařilo díky úžasnému jídlu. Máte skvělý bazén, ráda jezdím na toboganu, kde je na rozdíl od jiných bazénů teplá voda, užívám si protiproudu i dalších vodních atrakcí. Mám jedinou výtku – dát víc osobních vah k bazénu a sauně, aby každý viděl, kolik zde přibral.

Také jsem byla v kině Světozor na Občanském průkazu, kde hrají spolužáci mého syna. Kino je bezvadné, hlavně že člověk nemusí vstávat, když někdo přijde pozdě, a ještě kávačka v ceně lístku.

Prekvapilo mě, jak jsou lázně úžasné, jak

si je člověk může užívat i jako zdravý. Manžel kolegyně ze souboru má cateringovou firmu a má 200 telefonátů denně, v sobotu a neděli. Ten by potřeboval sem do lázní, vypnout telefon a dát si bublinku, odpočinout, vysadit a relaxovat. Pro relax jsou třeboňské lázně jak stvořené, k načerpání síly a energie do dalších dnů. O nic se člověk nemusí starat, pouze o časy procedur. V zimě jezdíme s rodinou na hory, v létě se plácáme u moře, ale tady to je ještě úžasnější o procedury a masáže. ~

Připravil: Roman Růžička

OTEVÍRACÍ DOBY V LÁZNÍCH AURORA

Střediska Lázní Aurora na přelomu roku 2010–2011

WELLNESSCENTRUM AQUA VIVA

16.–29. 12. 2010	zavřeno
30. 12. 2010	7.00–22.00
31. 12. 2010	7.00–15.00
1. 1. 2011	10.00–22.00
Od 2. 1. 2011	7.00–22.00

BAR SLATINKA

20. 12. 2010	8.00–12.00
21. 12. 2010	8.00–12.00
22.–29. 12. 2010	zavřeno
30. 12. 2010	18.00–22.00
31. 12. 2010	8.00–12.00
	18.00–2.00
1. 1. 2011	18.00–22.00
Od 2. 1. 2011	8.00–12.00
	18.00–22.00

RESTAURACE HARMONIE

20.–29. 12. 2010	zavřeno
30. 12. 2010	12.00–23.00
31. 12. 2010	12.00–18.00
Od 1. 1. 2011	12.00–23.00

ZIMNÍ ZAHRAHA

20. 12. 2010	8.00–20.00
21. 12. 2010	8.00–12.30
22.–29. 12. 2010	zavřeno
30. 12. 2010	10.00–21.00
31. 12. 2010	8.00–17.00
1. 1. 2011	8.00–12.30
	18.00–21.30
Od 2. 1. 2011	8.00–13.00
	18.00–21.00

BOWLING BAR

23.–29. 12. 2010	zavřeno
30. 12. 2010	18.00–2.00
31. 12. 2010	zavřeno
1. 1. 2011	zavřeno
Od 2. 1. 2011	16.00–2.00

LÁZEŇSKÁ PRODEJNA

21.–29. 12. 2010	zavřeno
30. 12. 2010	10.00–16.00
31. 12. 2010	8.00–12.00
1. 1. 2011	zavřeno
2. 1. 2011	8.00–12.00

